

- Alle disciplinaire beslissingen die sinds 1986 in het *Advocatenblad* zijn gepubliceerd, zijn ook te vinden op www.advocatenorde.nl en BalieNet.
- Publicatie in deze rubriek geschiedt door de Commissie Disciplinaire Rechtspraak, bestaande uit mr. P.J.M. Drion, mr. H.J. de Groot, mr. H.J.A. Knijff, mr. J.D. Loorbach, mr. I.E.M. Sutorius en H. Uhlenbroek.

Tegen beter weten in dreigen met een faillissementsaanvraag

Raad van Discipline 's-Hertogenbosch
12 november 2007
(mrs. Van der Ham, Theunissen, Teeuwen, Goumans, Van Boxsel)

Onder de gegeven omstandigheden is het dreigen met een faillissementsaanvraag onder het stellen van heel korte termijnen in strijd met hetgeen een behoorlijk advocaat betaamt.

- Art. 46 Advocatenwet (2.1 Wat in het algemeen niet betaamt)
- Gedragsregels 1 en 17

Klacht

Klagers verwijten mr. X tegen beter weten in te dreigen met een faillissementsaanvraag, wetend dat de vordering, die niet in rechte is vastgesteld en waarover jarenlang niet is gecorrespondeerd, inhoudelijk wordt betwist, waarmee mr. X handelt in strijd met regel 1 van de Gedragsregels 1992. Klagers verwijten mr. X voorts te hebben gehandeld in strijd met Gedragsregel 17, die voorschrijft dat advocaten dienen te streven naar een onderlinge verhouding die berust op welwillendheid en vertrouwen.

Overwegingen raad

De raad stelt voorop dat bij de beoordeling van klachten over het optreden van een advocaat van een tegenpartij ervan behoort te worden uitgegaan dat die advocaat een grote mate van vrij-

heid toekomt om de belangen van zijn cliënten te behartigen op de wijze die hem – in overleg met zijn cliënten – passend voorkomt en dat deze vrijheid niet ten gunste van een tegenpartij – zoals in casu klager – mag worden beknop, tenzij daarbij de belangen van klagers noodloos en op ontoelaatbare wijze worden geschaad. In het licht van dit uitgangspunt zal de raad de klacht in de onderhavige zaak hierna beoordelen. De raad is van oordeel dat het dreigen met een faillissementsaanvraag in het algemeen een geoorloofd middel is om tot incasso van een vordering te geraken, indien er sprake is van een niet-betwiste vordering of van een nagenoeg vaststaande vordering. Uit de eerste sommatiebrief van 19 mei 2006 blijkt dat het in dezen zou gaan over een vordering in hoofdsom € 76.910,07 en dat de rente en kosten zouden bedragen € 233.188,30. Ofschoon zulks een niet vaak voorkomende discrepantie inhield tussen hoofdsom en rente/kosten, stond het mr. X in beginsel vrij tot betaling te sommeren met de mededeling dat hij bij niet-betaling zou overgaan tot rechtsmaatregelen. Daarop reageerde klager sub 1 bij fax van 22 mei 2006 en vroeg tijd om de zaak te bestuderen, waarbij hij stelde dat hij daarvoor zijn oude archieven moest lichten. Toen mr. X vasthield aan zijn sommatie ging klager sub 1 bij fax van 31 mei 2006 in op de inhoud van de zaak en legde een brief gedateerd 27 juni 1997 over. Het moest mr. X duidelijk zijn dat het ging om een oude zaak zodat een directe vaststelling van alle feiten en omstandigheden voor klager sub 1 niet voor de hand lag. Desondanks dreigde mr. X bij brief van 14 juni 2006 dat hij bij niet-betaling namens zijn cliënte faillissement zou aanvragen, daar een concept faillissementsrekest bijvoegend. De raad is van oordeel dat gezien de aard, de samenstelling en de ouderdom van de door mr. X gepretendeerde vordering, het lange stilzitten aan de zijde van de cliënte van mr. X en gezien de reacties van klager sub 1 het in die specifieke situatie dreigen met een faillissementsaanvraag onder het stellen van heel korte termijnen in strijd was met hetgeen een behoorlijk advocaat betaamt. Het was terecht dat mr. Y van mr. X vorderde dat deze de faillisse-

mentsdreiging zou intrekken. De kans van slagen van een faillissementsaanvraag zou in dit geval miniem zijn. Mr. X had aan dat verzoek moeten voldoen en klagers in staat moeten stellen het inhoudelijke debat aan te gaan over de betwiste vordering na bestudering van het reeds lang gearchiveerde dossier. Mr. X had moeten begrijpen dat een eventueel gevolg geven aan het dreigement van een faillissementsaanvraag voor klager sub 1 schadelijke gevolgen zou kunnen hebben zoals interne en eventuele externe onrust. Deze schadelijke gevolgen zouden in de omstandigheden van dit geval niet door een redelijk belang bij de faillissementsaanvraag kunnen worden gerechtvaardigd. Mede daardoor was het handhaven van de faillissementsdreiging in de gegeven omstandigheden onbetamelijk. Door zijn handelwijze heeft mr. X het vertrouwen in de advocatuur en in zijn eigen beroepsuitoefening geschaad zodat de klacht gegrond is.

Beslissing raad

De raad acht de klacht gegrond en legt mr. X op de maatregel van enkele waarschuwing.

Tegenstrijdig belang bij optreden tegen voormalig kantoor

Raad van Discipline 's-Hertogenbosch
12 november 2007
(mrs. Van der Ham, Theunissen, Teeuwen, Goumans en Van Boxsel)

Het staat een advocaat niet vrij een cliënt bij te staan in een dispuut van die cliënt met het voormalige kantoor van deze advocaat wanneer het een aangelegenheid betreft waarmee de advocaat (mogelijk) enige vertrouwdheid heeft verkregen gedurende zijn dienstverband

met zijn oude werkgever. Dit is niet gebaseerd op Gedragsregel 7 maar op de algemene norm van art. 46 van de Advocatenwet.

- Art. 46 Advocatenwet (2.4 Vermijden van een belangenconflict)

Feiten

Mr. X en zijn kantoorgenoot mr. Z zijn werknemer geweest op het advocatenkantoor van klager en zijn intensief betrokken geweest bij de invoering van softwareprogramma's op het kantoor van klager. De bedoeling was dat invoering zou plaatsvinden per 1 januari 2006. Mr. X is tot 1 oktober 2005 in dienst geweest bij klager. Er ontstond een conflict tussen het kantoor van klager en de leverancier van de software (hierna: S), hetgeen leidde tot een tweetal kort gedingen. Voor S trad mr. X op. Mr. X is, zo stelt klager, gehouden om kennis die hij had gekregen ter zake de invoering van het nieuwe softwareprogramma geheim te houden. Het is mogelijk dat mr. X vertrouwelijke bedrijfsgegevens van het kantoor van klager gebruikt in zijn strijd voor S tegen het kantoor van klager. Er is volgens klager sprake van een belangenconflict. Er is tussen de werknemers van het kantoor van klager ter zake de overgang naar het nieuwe softwareprogramma overleg gepleegd. Het wensenpakket werd geformuleerd aan de hand van de specifieke werkwijze die het kantoor vooral voor een specifiek praktijkonderdeel had ontwikkeld. Op 30 juni 2006 heeft klager zich genooddaakt gezien om S mede te delen dat men terugging naar het oude softwaresysteem. Klager stelt dat de nota's van S niet zouden worden voldaan en dat zijn kantoor S aansprakelijk hield voor de schade die was geleden. Bij brief van 1 december 2006 heeft klager mr. X uitdrukkelijk verzocht om zich uit de zaak terug te trekken en heeft klager hem medegedeeld dat zijn opdracht als klachtwaardig werd beschouwd. Het is het kantoor van klager gebleken dat mr. X een aantal medewerkers van het kantoor heeft benaderd, hetgeen uiteindelijk erin heeft geresulteerd dat mr. Z per 1 september 2006 in dienst is getreden bij het kantoor van mr. X.

Klacht

- 1 Klager verwijt mr. X dat deze is opgetreden als raadsman voor een crediteur van klager, terwijl het geschil tussen deze partijen zijn oorsprong vindt in een periode waarin mr. X werkzaam was op het kantoor van klager. Klager stelt dat sprake is van een tegenstrijdig belang.
- 2 Klager verwijt mr. X voorts advocaten en overig personeel van klager te benaderen met het doel bij hem, mr. X, in dienst te treden.

Verweer

De klacht richt zich tegen het feit dat mr. X de belangen behartigt van zijn cliënte, S. Deze cliënte is in een zakelijk conflict verwickeld met het kantoor van klager. Klager stelt dat mr. X vertrouwelijke informatie, die hij als werknemer van het kantoor van klager zou hebben verkregen, zou gebruiken c.q. misbruiken in het belang van zijn cliënte. Het is juist dat mr. X tot 1 oktober 2005 in dienst is geweest van de advocatenmaatschap van klager. Het conflict bestaat echter tussen de softwareleverancier en een andere rechtspersoon binnen de organisatie van klager, een bv waarin de incassoadvocatuur is ondergebracht. Formeel gezien is alleen al om die reden geen sprake van belangenverstrengeling. Het gaat hier immers om verschillende juridische entiteiten. S is overigens ook nooit cliënte geweest van Incassoadvocaten B.V. en is slechts aan te merken als leverancier.

Vlak voor het vertrek van mr. X werd hem medegedeeld dat de bv waarin de incassopraktijk was ondergebracht zou overstappen naar een nieuw softwarepakket, te leveren door S. Het nieuwe softwarepakket zou mede door deze bv van klager ontwikkeld worden. Bij het vertrek van mr. X was de ontwikkeling nog in volle gang. Mr. X is nimmer op enige wijze betrokken geweest bij de invoering van het softwarepakket. Per 1 januari 2006 is mr. X een eigen kantoor gestart, te weten B Advocaten te C. Mr. X diende te beschikken over een softwarepakket en na ingewonnen informatie kwam mr. X tot de conclusie dat het softwarepakket van S het best aansloot

op de door mr. X gewenste praktijk. Het is niet juist dat, zoals klager stelt, mr. X mr. Z en/of andere werknemers van Incassoadvocaten B.V. stelselmatig zou benaderen om bij zijn kantoor in dienst te treden. Het contact van mr. X met mr. Z berust voor een groot gedeelte op louter toeval. Mr. Z heeft nimmer contractbesprekingen bijgewoond tussen het kantoor van klager en S noch mr. X noch mr. Z beschikt over vertrouwelijke informatie waarover de cliënte van mr. X niet de beschikking zou hebben.

Overwegingen van de raad

Met betrekking tot onderdeel 1 blijkt uit de stukken het navolgende.

Mr. X is tot 1 oktober 2005 als advocaat werkzaam geweest op het kantoor van klager. Aanvankelijk maakte het kantoor van klager voor wat betreft de software gebruik van een softwarepakket van een andere leverancier. Medio 2005 werd besloten om over te gaan naar het pakket P van S. De software zou per 1 januari 2006 operationeel zijn. Er ontstonden met S problemen en klager besloot af te zien van de diensten van S. Deze stelde dat zij nog ongeveer € 200.000 van klager te vorderen had terwijl klager stelt door het optreden van S schade te hebben geleden.

S wendde zich tot mr. X en gaf hem opdracht haar belangen te behartigen tegen het voormalig kantoor van mr. X. Mr. X aanvaardde de opdracht en zond een fax aan klagers kantoor gedateerd 29 november 2006 waarbij hij een bedrag van € 236.000 vorderde. Daarop zond klager aan mr. X de fax d.d. 1 december 2006 en stelde dat het mr. X niet geoorloofd was om de belangen van de softwareleverancier tegen het vroegere kantoor van mr. X te behartigen omdat mr. X als voormalig werknemer kennis had van de ontwikkelingen bij klager met betrekking tot de samenwerking met de softwareleverancier over het invoeren van de software.

De raad overweegt ter zake als volgt: Het is van algemene bekendheid dat het invoeren van en het overgaan tot een ander systeem ter zake software een geruime tijd vergt. Er zal dan binnen het

betreffende kantoor zeer vaak overleg gepleegd worden over de werkwijze van het nieuwe systeem. Ter zake verwijst de raad naar hetgeen mr. X in zijn fax van 29 november 2006, gericht aan klagers kantoor, stelde: 'In onderling overleg is vervolgens door uw medewerkers aangegeven welke functionaliteiten prioriteit hebben ...'.

Dit bevestigt dat invoering van het nieuwe systeem het gehele kantoor bezighield. Het was van klager en S de bedoeling dat het nieuwe systeem per 1 januari 2006 zou worden ingevoerd. Mr. X is tot 1 oktober 2005 in loondienst geweest op het kantoor van klager. Het ligt voor de hand en het is zelfs aannemelijk dat mr. X kennisgenomen heeft van de ins en outs van het nieuwe systeem en van de zienswijze en opvattingen ter zake van zijn voormalige kantoorgenoten. Hierdoor ontstond een tegenstrijdig belang waardoor het onjuist was van mr. X om in de strijd tussen het kantoor van klager en de softwareleverancier op te treden tegen zijn voormalig kantoor. De raad acht de vraag of mr. X al of niet bepaalde voor de softwareleverancier belangrijke informatie had verkregen niet van belang; ook de schijn van een tegenstrijdig belang dient te worden vermeden.

Mr X heeft aangevoerd dat in deze Gedragsregel 7, waarop klager zich beroept, niet van toepassing is omdat het daarin gaat over het optreden tegen een voormalige cliënt. De raad baseert echter het onjuiste handelen van mr. X op art. 46 van de Advocatenwet. Het paste hem niet om in de geschetste omstandigheden tegen zijn voormalige kantoor op te treden. Hij handelde aldus niet zoals een behoorlijk advocaat betaamt. Onderdeel 1 van de klacht is gegrond en de raad acht de hierna op te leggen maatregel een adequate sanctie.

Met betrekking tot onderdeel 2 overweegt de raad dat, nu mr. X ontkent dat hij medewerkers van het kantoor van klager benaderde met het doel om bij hem in dienst te komen de grondslag van dit onderdeel van de klacht niet vast staat. De lezingen van partijen omtrent dit onderdeel van de klacht lopen uiteen, doch niet goed kan worden vast-

gesteld welke van beide lezingen het meest aannemelijk is. Vandaar dat dit onderdeel van de klacht niet gegrond kan worden verklaard. Dit berust niet hierop dat het woord van klager minder geloof verdient dan het woord van mr. X, maar op de omstandigheid dat voor het oordeel dat mr. X tuchtrechtelijk verwijtbaar zou hebben gehandeld eerst voldoende aannemelijk moet zijn dat het verweten handelen feitelijk heeft plaatsgevonden. Dat nu is in deze zaak niet het geval. Dit onderdeel van de klacht zal als ongegrond moeten worden afgewezen.

Beslissing

De raad acht onderdeel 1 van de klacht gegrond en legt mr. X de maatregel van enkele waarschuwing op. De raad wijst onderdeel 2 van de klacht als ongegrond af.

.....

Confraternele brief in een procedure overgelegd

Raad van Discipline 's-Gravenhage 12 november 2007
 (mrs. Veling, Brussaard, Van Stigt, baron van Utenhove en De Weerdt)

Het verbod van overlegging in rechte van confraternele correspondentie en het in rechte doen van mededelingen over schikkingsonderhandelingen geldt ook in andere procedures dan in de procedure die rechtstreeks verband houdt met die correspondentie en onderhandelingen. Een beroep op de substantiëeringsplicht wordt gepasseerd. Onder omstandigheden is het ook ontoelaatbaar een kennelijk vertrouwelijk bedoelde confraternele brief ter kennis van derden te brengen.

- Art. 46 Advocatenwet (5.1 Regels die betrekking hebben op de juridische strijd)
- Gedragsregels 12 en 13

Feiten

Klager is de advocaat van een cliënt die een geschil heeft gehad met een wederpartij (werknemer) waarvoor mr. X als advocaat optrad ('de eerste werkgever'). De procedure tussen deze partijen heeft betrekking op een concurrentiebeding. In die procedure heeft mr. X een brief d.d. 22 september 2006 in het geding gebracht die door klager aan mr. X is gezonden.

De inhoud van die brief is de navolgende.

'Geachte confrère,

Tot mij wendde zich de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid W naar aanleiding van uw brief van 11 september 2006.

Nadat de overeenkomst tussen cliënten per 1 mei 2006 is beëindigd, is uw cliënt per 1 september 2006 in dienst getreden bij S. Deze laatste vennootschap is een concurrente van cliënte.

Uw cliënt handelt hiermee in strijd met het tussen partijen overeengekomen concurrentiebeding. Krachtens dit beding is het uw cliënt verboden werkzaam te zijn in of voor een onderneming in de meest uitgebreide zin van het woord, die artikelen en fabriceert, importeert, verhandelt of opslaat met het doel van verkoop van die producten, die W in haar verkoopprogramma heeft. Dit beding maakt geen onderscheid naar (concurrerende) ondernemingen binnen of buiten het concern, waartoe cliënte behoort.

S is inderdaad een 100% dochterfirma van cliënte. Beide vennootschappen handelen als twee volledig onafhankelijke ondernemingen binnen de overkoepelende structuur van de W Groep. Beide ondernemingen richten zich met dezelfde producten, weliswaar onder andere merknamen op hetzelfde marktsegment. Beide ondernemingen hebben elk hun eigen ondernemingsbelang waarbij de achterliggende verhoudingen van de verdeling der aandelen geen enkele rol speelt. Het concurrentiebeding beoogt voorts ook niet het belang van aandeelhouders te beschermen, maar juist het belang van de

onderneming te wiens behoeve de bepaling is geschreven.

Uw argument dat de dochtervennootschap op de hoogte is van de overtreding van het concurrentiebeding is niet relevant, en – voor zover al relevant – juist een contra-argument.

Dat kennelijk de acquirerende vennootschap een overtreding van het geldende concurrentiebeding – uit concurrentieoverwegingen – ambieert, zegt meer iets over de betrokken vennootschap dan over de waarde en de kracht van het concurrentiebeding. Deze opstelling onderstreept dan ook eens het belang, dat cliënte heeft bij instandhouding van het beding!

Een en ander betekent dan ook, dat cliënte uw cliënt onverminderd zal houden aan het concurrentiebeding. Uw cliënt is dan ook de direct opeisbare boete van € 455 per dag verschuldigd, onverminderd zijn gehoudenheden om zijn werkzaamheden bij S te staken en daarmee een einde te maken aan zijn wanprestatie.

Ik zie dan ook thans gaarne per omgaande uw toezegging, dat uw cliënt met onmiddellijke ingang zijn werkzaamheden bij S neerlegt. Mocht ik niet binnen 3 dagen na heden van u vernemen, dan houdt cliënte zich alle rechten voor.'

De nieuwe werkgever van de cliënt van mr. X (dat is dus S uit de geciteerde brief) heeft een verzoekschrift tot ontbinding van de arbeidsovereenkomst ingediend bij de rechtbank te C, sector kanton. Naar aanleiding van dit verzoek heeft mr. X namens zijn cliënt op 30 januari 2007 een verzoekschrift ingediend met een groot aantal producties. Bij deze producties was gevoegd de hiervoor geciteerde brief van 22 september 2006. Voorts heeft mr. X bij dit verzoekschrift gevoegd een brief van mr. X van 25 oktober 2006 aan de directeur van de nieuwe werkgever en van zijn cliënt. In deze brief verwijst mr. X naar een faxbrief van klager van 20 oktober 2006; dat was een confraternele brief inhoudende het volgende.

'Door deze kom ik nog even terug op ons telefoongesprek van gisteren.

Ik benadruk dat de door mij geopperde suggestie géén voorstel is van cliënte.

Hoewel ik een inhoudelijke procedure niet

schuw (ik reserveerde daartoe ook inmiddels de benodigde tijd in mijn agenda) geef ik er de voorkeur aan om in zijn algemeenheid procedures te voorkomen.

In verband daarmee opperde ik volledig op eigen initiatief, en zonder daarmee cliënte ook maar enigszins te binden, de mogelijkheid dat partijen overeenkomen dat het concurrentiebeding wordt omgezet in een nader te formuleren relatiebeding indien en zodra de arbeidsovereenkomst tussen uw cliënt en S zal zijn beëindigd.

Ik verklaarde mij bereid om mijn invloed bij cliënte aan te wenden, indien en zodra u mij bericht, dat uw cliënt tot een dergelijke regeling bereid is.

Ik verneem graag op korte termijn van u. Wellicht dat kan worden gesteld dat dit voorstel weinig principieel, danwel mogelijk wat tegenstrijdig is, maar ik meen dat dit voorstel – gegeven de door mij veronderstelde eindigheid van de arbeidsovereenkomst bij S – een pragmatische oplossing kan zijn voor de situatie waarin uw cliënt zich samen met S heeft gemanoeuvreed.

Ik meende er goed aan te doen mijn "gedachtespinsel" op papier te zetten; ter vermindering van elk misverstand zij herhaald dat dit geen voorstel van cliënte is, maar een door mijzelf geëntameerde oplossingsrichting.'

Klacht

Klager – dus de advocaat van de 'eerste werkgever' – verwijst mr. X dat hij:

- 1 in een procedure tussen zijn cliënte en de cliënt van mr. X de confraternele brief van 22 september 2006 heeft overgelegd;
- 2 wederom de confraternele brief van 22 september 2006 heeft overgelegd, ditmaal in de procedure tussen de nieuwe werkgever van de cliënt van mr. X en die cliënt zelf;
- 3 een confraternele brief van klager aan mr. X van 20 oktober 2006 aan derden heeft doorgestuurd, welke brief zowel qua opschrift als qua inhoud niet voor openbaring aan derden bestemd was;
- 4 zijn begeleidende brief van 25 oktober 2006 in een procedure heeft overgelegd, waardoor over de inhoud van de door klager geëntameerde schikkingsonderhandelingen mededelingen zijn gedaan aan de rechter.

Verweer

Mr. X voert tot zijn verweer het navolgende aan.

Ten aanzien van de klachtonderdelen a en b
Mr. X stelt dat de brief van 22 september 2006 geen schikkingsvoorstel bevat, doch enkel een weergave van het juridische standpunt van de cliënte van klager. Mr. X heeft voorts aangevoerd dat de overlegging van de brief door hem mede gezien moet worden in het licht van de recente wijzigingen in het procesrecht, dat het standpunt van de wederpartij moet worden weergegeven.

Ten aanzien van klachtonderdeel c

Mr. X is van mening dat het hem vrijstond zijn brief van 20 oktober 2007 aan zowel zijn cliënt als de nieuwe werkgever van zijn cliënt te doen toekomen. Mr. X had met dit laatste ook de bedoeling de nieuwe werkgever van cliënt te laten zien hoe de oude werkgever van cliënt handelde.

Ten aanzien van klachtonderdeel d

Mr. X is voorts van mening dat hij niet in strijd handelde met Gedragsregel 13 omdat hij klagers brief van 20 oktober 2006 niet in enige procedure heeft overgelegd. Het feit dat mr. X de brief van 25 oktober 2006 in het geding heeft gebracht, is naar zijn oordeel evenmin in strijd met Gedragsregel 13, nu deze brief is overgelegd in de procedure waarbij klagers cliënte geen partij was. Gedragsregel 13 is immers beperkt tot de rechter of instantie die het conflict waarin het schikkingsvoorstel is gedaan, behandelt.

Overwegingen van de raad

Vooropgesteld wordt dat in de behandeling van een zaak op door de ene advocaat aan de andere gerichte brieven, ongeacht de inhoud daarvan, in rechte geen beroep mag worden gedaan dan wanneer het belang van de cliënt dit bepaaldelijk vordert, en dan slechts na voorafgaand overleg met de advocaat van de wederpartij en, zo nodig, advies van de deken. Omtrent de inhoud van de tussen advocaten gevoerde schikkingsonderhandelingen mag aan de rechter of instantie aan wiens oordeel

de zaak is onderworpen niets worden medegedeeld zonder toestemming van de advocaat van de wederpartij.

Ten aanzien van de klachtonderdelen 1 en 2 stelt de raad vast dat mr. X tot driemaal toe een confraternele brief van 22 september 2006 in een procedure heeft overgelegd. Hiervoor heeft mr. X geen toestemming van klager gevraagd noch advies bij de deken ingewonnen. De raad is dan ook van oordeel dat dit klachtonderdeel gegrond is. De substantiëringsplicht leidt niet tot een ander oordeel.

Ten aanzien van klachtonderdeel 3 overweegt de raad dat klager mr. X verwijt dat hij een confraternele brief van 20 oktober 2006 bij brief van 25 oktober 2006 heeft doen toekomen aan zijn cliënt en de nieuwe werkgever van zijn cliënt. Op basis van de geldende Gedragsregels stond het mr. X vrij de betreffende brief aan zijn cliënt te sturen. Dit geldt echter niet voor de doorzending van de brief van 20 oktober 2006 naar de nieuwe werkgever van zijn cliënt. Bij dit laatste dient in ogenschouw te worden genomen dat in de verhouding van advocaten onderling een goede

beroepsuitoefening is gediend met een sfeer van vertrouwen en welwillendheid juist omdat zij tot taak hebben tegenstrijdige belangen van hun respectieve cliënten te behartigen. Om die reden is het wenselijk dat advocaten zich onthouden van al wat hun onderlinge verhouding kan verstoren en al wat bij een reeds verstoorde verhouding aanleiding kan geven tot verdere verslechtering van die verhouding.

Uit de tekst van de brief van 20 oktober 2006 kan zonder twijfel worden afgeleid dat het een vertrouwelijke brief betrof en dat klager de inhoud van die brief niet met zijn cliënte had besproken. Tijdens de zitting heeft mr. X desgevraagd verklaard dat hij de brief van 20 oktober 2006 aan de nieuwe werkgever van zijn cliënt heeft gestuurd met het doel de cliënte van klager in een bepaald daglicht te plaatsen. De oude en de nieuwe werkgever van de cliënt van mr. X behoren tot hetzelfde concern en verhouden zich tot elkaar als moeder en dochter. De raad is van oordeel dat mr. X ten onrechte het vertrouwelijk karakter van de brief ontkent en de brief oneigenlijk heeft gebruikt om tweespalt

te creëren tussen de oude en de nieuwe werkgever van zijn cliënt. Daarbij heeft mr. X uit het oog verloren de onderlinge verhouding tussen hem en klager. Dit klachtonderdeel is derhalve gedeeltelijk gegrond.

Ten aanzien van klachtonderdeel 4 stelt de raad vast dat mr. X zijn brief van 25 oktober 2006, waarin hij verwijst naar de confraternele brief van 20 oktober 2006 van klager, in een procedure heeft overgelegd, waarbij weliswaar niet de cliënt van klager, te weten de oude werkgever, maar wel de nieuwe werkgever partij was. Gelet op hetgeen hiervoor is overwogen ten aanzien van klachtonderdeel 3, acht de raad ook dit klachtonderdeel gegrond.

Gelet op de aard en de ernst van de begane overtreding acht de raad de maatregel van enkele waarschuwing passend en geboden.

Beslissing

De raad verklaart klachtonderdeel 3 gedeeltelijk gegrond en klachtonderdelen 1, 2 en 4 gegrond en legt ter zake aan mr. X de maatregel van enkele waarschuwing op.